

Foto: Jacob Lalander

Det var det här som vi missade, vi som inte åkte till Port Hadlock, Wa.

Jan-Erik, Jana och Jacob Lalanders berättelse om det enormt gästfria och generösa Släktföreningsmötet där John Shold 94 år var den självklara huvudpersonen.

Släktmötet i Port Hadlock Wa 2004

Till släktmötet i Port Hadlock i staten Washington, USA hade jag, Jan-Erik Lalander Jacobgrenen, inte anmält mig. Tyckte det var ganska dyrt under högsäsong för en gammal pensionär. Visserligen skulle döttrarna Mia och Jana dit, men de bor i USA och vår son Jacob i Lettland hade anmält sin närvaro. Jacob deltog i det förra mötet 1992, det hölls på samma plats.

Men så helt oväntat skickade Juanita Foust i Maryland genom sin dotter Julie Heizer en flygbiljett till mig. Har väl aldrig varit med om en sådan generositet. Juanita och hennes man var här för många år sedan. Inga släktingar från Sverige hade anmält deltagande i detta släktmöte. Kanske tyckte de att någon skulle representera gamla landet. Jag var den enda deltagaren härifrån. Förra gången var vi svenskar bättre representerade, då deltog 13 personer. Det var förutom Jacob även Birgit Nyström; Ingegerd och Erland Johansson med dotter Lena och son Jimmy; Erlands kusin Jan Eric Johansson med hustru Inger liksom kusin Kurt Johansson med hustru Anna-Lisa; samt Iris, Ulf och Staffan Wiklander.

Överlycklig över att möjligheten att kunna åka och att få träffa dem alla hade kommit som en skänk från ovan satte jag fart. Jag köpte fem släktböcker av Jan Leijd för 50 kr stycket, slängde dem i resväskan och drog iväg till Arlanda. Det var meningen att jag skulle åka British Airways via London till Seattle, men de hade inte fått in några flygmaskiner från London på morgonen och kunde då alltså inte få iväg några resenärer. Där stod jag, tillsammans med några busslaster japaner i raka led och formation knuffandes höga väskor på fyra hjul sakta framåt och ett fotbollslag bakom mig, alla väntandes på besked av den stackars flickan bakom disken.

Så småningom fick jag besked och då visade det sig att jag skulle göra en sväng först via Helsingfors. Efter att ha trampat runt på björkparketten någon timme, hamnade jag på ett Finnairplan till New York - i Business Class. Man kan förmoda att det var som kompensation. Där fick jag varma servetter att torka lortiga händer med inför varje måltid och gott om plats för benen. Jag hade fönsterplats som gav fin utsikt och efter Island var det molnfritt. Långt där nere såg jag båtar och isberg och längs Grönlands ostkust kunde man i detalj se alla höga berg och jöklar.

Det var klar sikt även vid Cape Cod sydost om Boston och man såg också Newport. Över Long Island var det som att flyga varmluftsballong. Man såg tydligt järnvägen som går genom potatisböndernas fält och vid Hamptons badstränder var det mycket folk. Vi gick ned för landning mot Kennedyflygplatsen över Far Rockaway. Där köpte jag min första bil i min ungdom 1948. Det var en 1935 La Salle cabriolet med svärmorslucka för 295 dollar. Många år senare såldes den i Ohio med stor saknad då min blivande fru Minerva från Ohio och jag reste till Sverige. På Kennedyflygplatsen fick man traska i långa korridorer till en lång kö för immigrationskontroll där man inspekterade våra ifyllda blanketter. Men det var ju nästan två timmar till nästa plan med American Airlines till Seattle så det hann jag med.

Enligt den ursprungliga biljetten skulle jag ha landat tidigt på eftermiddagen i Seattle, men nu blev det efter klockan ett på natten. Jag hade tänkt ta bussen till färjorna över Puget Sound, men inga färjor går mitt i natten. I stället hade Juanita Heizer Foust sänt två unga släktingar att möta mig, det var hennes sondotter Jodi Heizer och Chris Shold. De hade varit i Seattle under dagen och dröjde kvar vid flygplatsen. De är gamla bekanta eftersom han går på US Naval Academy i Annapolis i Maryland och Jodi sista året på High School i närheten. Stiliga representanter för slakten. Efter ett par timmars bilresa förbi Poulsbo kom vi till Sholds hus i Port Hadlock.

Juanita Heizer Foust är dotter till John Shold som är 94 år gammal. John har varit fiskare med stor båt. Han gick oftast upp mot Alaska mellan Vancouver Island och fastlandet i Canada. Hans broder Walter var ofta med och de fiskade huvudsakligen lax.

Skol-Märit från Vikböle gifte sig med Johan Gunnarsson Sköld och fick tre barn i Åre innan flytten till USA. Johan föddes i Sää (Detta är en korrigerig av den uppgift som finns i Släktboken - red anm.). Soldatnamnet Sköld fick han i det militära, han var som ung anställd i armén och fick hand om kungens hästar. Det var kungen som kallade honom Sköld eftersom han var ett bra skydd. Namnet Sköld blev Shold i USA. På våren 1889 utvandrade Johan till Amerika och där köpte han mark i Poulsbo. Han uppförde först ett litet sågverk för att kunna få timmer till det hus i två våningar som han byggde. Detta hus finns kvar.

Foto: Jacob Lalander

Foto: Jacob Lalander

Detta var det första hus som byggdes

Steve Maxim, John Shold, Gladys Maxim, Kenneth Shold

Skol-Märit med sönerna George och Jacob och dottern Amanda kunde resa över 1892 och det blev början till Shold-slakten i USA. John Shold som nu är 94 år, är äldste son till George. Yngste sonen Kenneth som är född 1923, bor nedåt Columbiafloden där han var chef - kemist

- vid ett pappersbruk i närheten. Endast dessa två av de fem syskonen är ännu i livet.

Johns hus har alltid varit ett öppet hus. Folk kommer ofta dit för en pratstund såväl släktingar som gamla bekanta. Jag fick bo i detta hus tillsammans med Juanita och hennes (andre) man Clifford Foust. Juanitas dotter Julie och sonen Johns familj bodde i en före detta liten frikyrka i andra änden av kvarteret. Sedan tillstötte Juanitas halvsyster DeeDe Steele med familj och barnbarn med egen husbil.

Ett intensivt matlagande hade redan börjat när jag så småningom kravlade mig upp. Framåt kvällen blev det mottagning med mycken mat, både i Johns hus och i huset nedanför där Johns sondotter Trisha Miller bor. Senare bars all mat ned till det nedre huset eftersom de flesta hade sökt sig dit.

Jan-Erik, Jana, Mia och Jacob Lalander

Dit kom mina barn Mia från Boston, Jacob från Riga och Jana med sambo John från Berkeley vid San Francisco där de samlats innan resan hit. De hade hyrt bil på Seattles flygplats. De fick egen nyrenoverad lägenhet hos Debbie och Jim Dodd en liten bit längre långt bort.

Under förmiddagen var det utflykt med John Shold och Cliff Foust, först till Dukes (Johns son) grustag och betongindustri. Han har ett tiotal stora roterbilar som levererar betong. Sedan besåg vi en del byggprojekt som utförts av Sholdar. Cliff som skrivit en del böcker och fortsätter därmed efter pensioneringen från universitetet hade just läst en bok om skonaren "Pride of Baltimore", en kopia av de skepp som på 1800-talet byggdes i Maryland och som besökte Stockholm en gång och som senare förläste utanför Floridas östkust. Han hade erfart att en av de överlevande fanns i Port Townsend någon timme norr om Port Hadlock.

Dit åkte vi och fann mannen och hans familj ombord en stor segelbåt som han hade för charterverksamhet. Efter en stunds samtal där, for vi sedan ut till Fort Worden som ligger på udden mot inloppet till Pudget Sound. Där var mycket turister, det är något som gäller för hela Olympic halvön.

Lördag - festdag

Debbie Dodd och Jeanne Shold (Dukes fru) arbetar med förberedelserna till middagen hela dagen och matlagningen pågår i flera hus - även för picknicken på söndag. Det syntes verkligen att Debbie och Jeanne liksom Juanita Faust och DeeDe Steele hade lagt ner hela sin själ och sitt hjärta i allt de planerat inför helgen. Debbie hade kokat björnbär och hallonsylt så det räckte till syltburkar för alla. Dessutom hade hon och Jeanne gjort små lavendelpåsar som vi

fick ta med oss hem. Det finns stora planteringar av lavendel i området, men Debbie hade plockat och torkat blommorna från sin egen trädgård.

Vi andra får åka med Jim Dodd ner till Poulsbo vid Hood Canal som är en norskdominerad liten hamnstad. Vi stannar vid det lilla kapellet Breidablik som Johan Gunnarsson Sköld hade byggt. Där är Märit och John begravda liksom många andra svenska och norska invandrare.

Ett stycke norr om vägen går en dalgång där John byggde huset 1890 på en tomt som hade skog och åkermark motsvarande ett mindre hemman. John blev känd som "hästdoktor" och för att han sålde telefonstolpar. Märits halvbror Sven Lalander kom ju senare över och byggde ett hemman någon kilometer närmare Poulsbo. George Shold flyttade senare till Irondale nära Port Hadlock, men Sven Lalanders familj blev kvar i området. Även denna gård finns kvar men är inte längre i släktens ägo. Vi hann även med att besöka Port Gamble.

På kvällen var det middag på ett konferenshotell. Debbie, Jeanne, Juanita och DeeDes omtanke lyste igenom även här. De hade dekorerat borden i restaurangen med solrosor och andra sommarblommor och lagt gula och blå dukar under. Det var livligt, gemytligt och gott om skratt här liksom under hela helgen. 87 personer deltog i middagen. Flera personer höll fina tal där de berättade om sina resor till Sverige och tidigare besök på släktmöten. Vi verkligen trivdes tillsammans och det är fantastiskt att så många av oss är släkt.

Foto: Jacob Lalander
Kathy Maxim Baze med familj och Steve Maxim

Foto: Jacob Lalander
Debbie och Jim Dodd

En mycket trevlig idé var den att man inbjudit alla att ta med fotografier. Det blev intressanta utbyten när de olika familjerna ställde ut sina fotografier och några hade även gjort omfattande släkttavlor. Det framgick att några släktingar hade utvandrat så tidigt som 1871 till North Dakota.

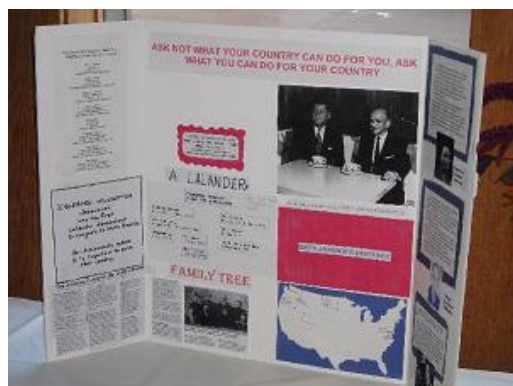

Foto: Jacob Lalander

Familjen Janssons släkt - mannen till vänster på foto är John F Kennedy

De släktböcker som jag tagit med mig blev ett mycket uppskattat inslag. De bytte händer ofta under helgen och Jana hjälpte till att översätta här och där. Jag rekommenderar alla som någon åker dit att ta med sådana. Frakten per post är alldeles för dyr och lagret i USA är slut.

Foto: Jacob Lalander

I mitten Kenneth, Duke (stående) och John Shold

Foto: Jacob Lalander

Mamma Mary Bay född Norman i mitten med döttrarna Courtney och Kirstyn

Söndag - den stora picknickdagen vid Shold Beach.

Duke Shold har byggt ut det klubbliktade huset nere vid stranden ytterligare med terrasser och ett utomhuskök. Han och Jeanne kommer att flytta dit. Aldrig har jag sett så mycket mat och så vällagad mat. Krabbor drogs upp ur havet intill och kokades på stranden. Här var vi mellan 110 och 120 personer - alla med god aptit. Allt detta bekostat av familjerna runt omkring.

Foto: Jacob Lalander

Gladys och Kathy Maxim tillsammans med Jan-Erik Lalander

Foto: Jacob Lalander

Utsikt från familjen Dodds hus

Efter maten fick vi åka med Steven Maxim mot Poulsbo och titta närmare på de ursprungliga gårdarna vid Breidablik och även den gård där hans mamma Gladys växte upp. Vi besökte även Stevens bondgård.

Något som vi återkommer till, när vi pratar om dessa fantastiska dagar, är hur otroligt gästvänliga alla är.